

مقایسه آزمون های مختلف در تشخیص هلیکوباکتریلوری

دکتر سیدعلی فاضلی^۱، محمود صفاری^۲، دکتر رحمت الله یزدانی^۱،

دکتر اکبر توکلی^۱، دکتر طاهره خامه چیان^۳، دکتر حسین شریفی^۴

خلاصه:

سابقه و هدف: با توجه به شیوع بالای اختلالات گوارشی و نقش عمده هلیکوباکتریلوری در بروز گاستروانتریت، زخم اثنی عشر و آدنوکارسینومای معده و عدم وجود یک روش استاندارد طلایی مورد پذیرش عموم و به منظور مقایسه آزمونهای نهاجمی و غیر نهاجمی جهت تشخیص عفونت هلیکوباکتریلوری این تحقیق بر روی مراجعه کنندگان به بیمارستان شهید بهشتی کاشان در سال ۱۳۷۹ انجام گرفت.

مواد و روشها: پژوهش حاضر با روش کارآزمایی بالینی از نوع تشخیصی بر روی ۱۲۷ بیمار که با علائم مختلف بیماری معده مراجعه و دارای اندیکاسون آندوسکوپی بودند، صورت پذیرفت. ضمن انجام گاستروسکوپی نمونه های متعدد از آتر معده جهت کشت، پاتولوژی و اوره آز سریع و جهت بررسی آنتی بادی IgG علیه باکتری از بیمار ۵CC خون گرفته شد. استاندارد طلایی در این مطالعه بر اساس کشت مثبت و همچنین بر اساس هیستولوژی توام با اوره آز سریع بود و میزان حساسیت، ویژگی، PPV و NPV هر یک از شاخصهای کشت، اوره آز سریع، هیستولوژی و الیزا با استاندارد مناسب محاسبه گردید.

یافته ها: تحقیق بر روی ۱۲۷ نفر با سنین 46.3 ± 18 سال، ۷۵/۵ درصد مرد و ۲/۵ درصد زن انجام گرفت. مقایسه هر یک از آزمونهای هیستولوژی، کشت، اوره آز سریع و الیزا با استاندارد طلایی کشت نشان داد که هر یک از آزمونها به تنهایی و یا توام بودن دو آزمون از سه آزمون هیستولوژی، اوره آز سریع و الیزا از ارزش تشخیصی مناسبی برخوردار نیستند و در این مقایسه اوره آز سریع با PPV و NPV به ترتیب ۵۹/۳ و ۹۲/۳ از بیشترین ارزش برخوردار است. مقایسه هر یک از آزمون ها به تنهایی و یا هیستولوژی توام با الیزا و یا اوره آز استاندارد طلایی هیستولوژی توام با اوره آز سریع نشان داد که کشت از کمترین ارزش تشخیصی با PPV و NPV به ترتیب ۵۶/۷ و ۵۰ درصد و هیستولوژی با بالاترین PPV و NPV به ترتیب ۹۰ و ۱۰۰ درصد برخوردار است. مقایسه آزمون الیزا با استانداردهای طلایی مختلف نشان داد که این آزمون از ویژگی بسیار پایین برخوردار است و حتی همراهی این آزمون با هیستولوژی و یا اوره آز سریع نمی تواند تاثیر چندانی در تشخیص بگذارد. نتیجه گیری: نتیجه این که در ایران از اوره آز سریع و هیستولوژی به صورت توام در تشخیص عفونت هلیکوباکتریلوری می توان استفاده کرد و آزمون سروولوژی الیزا با کیت های تجاری به دلیل ویژگی بسیار پایین توصیه نمی گردد ولی نتیجه منفی آن ممکن است گاهی کمک کننده باشد.

واژگان کلیدی: هلیکوباکتریلوری - الیزا - استاندارد طلایی - سروولوژی - اوره آز سریع - هیستولوژی

۱- دانشگاه علوم پزشکی اصفهان گروه میکروب شناسی

۲- دانشگاه علوم پزشکی کاشان - گروه میکروب شناسی

۳- دانشگاه علوم پزشکی کاشان - گروه پاتولوژی

۴- دانشگاه علوم پزشکی کاشان - گروه داخلی

مقدمه:

مطالعات متعدد حساسیت و ویژگی هریک از روشها را متفاوت ذکر می کنند و تصور می شود که ممکن است فرامینج های مختلفی در این میان دخالت داشته باشند. به همین دلیل، بررسی ارزش روشهای تشخیصی در هر مرکز ممکن است اهمیت خاصی داشته باشد. با عنایت به مساله مذکور، این تحقیق به منظور مقایسه روشهای مختلف تهاجمی کشت، هیستولوژی اوره آز سریع و روش غیر تهاجمی الیزا که بیشترین کاربرد را در این مورد دارد و اهمیت هریک از روشها در جمعیت مورد مطالعه در بیمارستان شهید بهشتی کاشان طی سال ۱۳۷۹ به عمل آمد.

مواد و روشها:

بیماران و نمونه گیری: تحقیق به روش کارآزمایی بالینی از نوع تشخیصی و با نمونه گیری مستمر (Sequential) دوسوکوز انجام گرفت. بعد از گرفتن موافقت نامه، شرح حال مختصر، پرکردن پرسشنامه و آمده کردن بیمار از ۱۲۷ بیمار که با ناراحتی دستگاه گوارش مراجعه نموده و برحسب تشخیص گوارش دارای اندیکاسیون گاستروسکوپی بودند، عمل اندوسکوپی با دستگاه فیبروسکوپی اولمپوس و توسط متخصص مربوط انجام و مشاهدات آندوسکوپی ثبت می شد. از بیماران چندین نمونه از ناحیه آنتر جهت کشت، اوره آز سریع و بررسیهای هیستولوژی گرفته مس شد. در خاتمه نیز ۵CC خون از بیماران گرفته و به آزمایشگاه منتقل و وضعیت نمونه ها بررسی می گردید.

کشت: از هر بیمار دو نمونه جهت کشت گرفته شده و در یک لوله حاوی $M 1/15$ کلرور سدیم قرار داده و سپس در فلاسک ۴ درجه سانتی گراد در کمتر از ۳ ساعت به آزمایشگاه انتقال می یافت.

هلیکوباکتر پیلوری عامل مهمی در ایجاد گاستریت مزمن، زخم معده و اختلال های وابسته به آن است (۱). مطالعات متعدد نشان داده که این باکتری نقش مهمی در آدنوکارسینومای معده دارد (۲). آژانس بین المللی تحقیق بر روی سرطان، ۵۵ درصد از سرطان های معده (سال ۲۰۰۰/۰۰) را به این باکتری نسبت می دهد (۳) و به همین دلیل در کلاس ۱ کارسینوژنهای معده قرار می گیرد (۴). هلیکوباکتر پیلوری یکی از عوامل مهم لنفوم تیپ MALT می باشد (۵). در مورد نقش این باکتری در دیابت، سنگ کیسه صفرا (۴)، لنفومای بدخیم (۶) URTICARIA، (۷)، کوتاهی قد در بچه های (۸)، سندرم SJOGRENS (۹) و بیماری عروق کرونر (۱۰) نیز تحقیقاتی صورت گرفته است. میزان آلودگی با باکتری در کشورهای پیشرفته ۲۰ درصد از افراد زیر چهل سال و ۵۰ تا ۶۰ درصد افراد بالای ۶۰ سال را در برمی گیرد. در کشورهای در حال توسعه بیشتر بزرگسالان آلوده بوده و این میزان ممکن است به ۸۰ تا ۹۰ درصد برسد. به علاوه، بسیاری از موارد اکتساب باکتری در کودکی رخ می دهد (۴، ۱۱). با توجه به اهمیت موضوع، تشخیص عفونت و درمان آن نقش مهمی در پیش گیری از عوارض فوق دارد. در حال حاضر، هیچ نوع روش استاندارد طلایی برای تشخیص عفونت هلیکوباکتر پیلوری که به طور عمومی پذیرفته شده باشد، وجود ندارد (۱۲) و به همین دلیل انتخاب روش به وضعیت بالینی بیمار بستگی دارد (۱۳). برای تشخیص عفونت ناشی از این باکتری از روشهای متعدد تهاجمی و غیر تهاجمی استفاده می شود (۴). ولی به نظر می رسد که روشهای تهاجمی بیشتر مورد پذیرش هستند (۱۲).

رنگ آمیزی هماتوکسیلین - اتوزین تشخیص داده می شد.

الیزا: نمونه سرم بیماران بعد از جدا کردن در ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری می گردید. سپس با استفاده از کیت تجارتمی (Diapius Diagnostic) وجود (IgG) علیه هلیکوباکتر پیلوری سنجیده می شد. به طور خلاصه، ۱۰۰۰ میکرولیتر سرم بیمار که ۱ به ۳۰ رقیق شده بود را در چاهک ریخته و بعد از ۴۰ دقیقه، سه بار شسته و سپس ۱۰۰ میکرولیتر کونژوگه آنزیم را در هر چاهک ریخته و بعد از ۳۰ دقیقه سه بار شسته و سپس ۵۰ میکرولیتر محلول A و ۵۰ میکرولیتر محلول B را به هر چاهک اضافه کرده و بعد از ۳۰ دقیقه، ۱۰۰ میکرولیتر ۲ نرمال HCl جهت توقف واکنش به هر چاهک اضافه کرده، OD، با استفاده از Eliza Reader در ۴۵۰nm خوانده شدند. نمونه های دارای ۰/۹ = GIndex منفی، ۰/۹ تا ۰/۹۹ مشکوک و بیشتر از ۱ به عنوان مثبت تلقی گردیدند.

هماسیبات آماری: موارد مثبت حقیقی، منفی حقیقی، مثبت کاذب و منفی کاذب هر آزمون، یک بار نسبت به استاندارد طلایی، کشت و یک بار بر اساس استاندارد طلایی هیستولوژی توام با اوره آز سریع تعیین گردید و با توجه به اهمیت NPV و PPV در قلمرو عملکردی، این دو شاخص برای هریک از آزمون ها جهت تشخیص هلیکوباکترپیلوری محاسبه گردید.

یافته ها

از ۱۲۷ بیمار دارای اندیکاسیون اندوسکوپی، نمونه بیوپسی جهت کشت، هیستولوژی و اوره آز و نمونه خون گرفته شد. از میان بیماران مورد بررسی، ۷۳ نفر مرد (۵۷/۷۵ درصد) و ۵۴ زن (۴۲/۵) بودند.

در زیر هود آزمایشگاه نمونه ها را خارج و در یک پلیت استریل قرار داده و آن را با لام استریل هموزن نموده و سپس نمونه را با لوپ استریل در محیط پایه کلمبیا آگار حاوی ۵ درصد خون فشرده انسانی و ۵ درصد جنین گوساله (بهار افشان) و وانکومایسین (۱۰ Mg/L)، پلی میکسین B (IU/L) ۲۵۰۰ و تری متوپریم (۵Mg/L) (Merck) کشت داده و پلیت ها در جار بیهوازی (Merck) همراه با گاز پک C (Merck) و بخار آب اشباع قرار می گرفتند. شرایط میکروآتروفیلیک (۵درصد اکسیژن و ۱۰ درصد دی اکسید کربن) به این ترتیب ایجاد می شود. جاراها را در ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۳ تا ۷ روز قرار داده و سپس پلیت ها را از نظر کلنی های ریز ۱ تا ۲ میلی متری، شفاف که از نظر رنگ آمیزی مستقیم ماریچچی، باریک خمیده و به شکل های S و U بوده و از نظر آزمون اوره آز اسکیداز و کابالاز مثبت بوده، به عنوان هلیکوباکترپیلوری تشخیص داده شده اند.

اوره آز سریع: در هنگام نمونه گیری، یک تا دو نمونه در محیط مخصوص اوره آز سریع (اوره ۲ گرم، پتاسم دی هیدروژن فسفات ۰/۲ گرم، فنل در ۰/۰۰۴ گرم، آب مقطر ۱۰۰ میلی لیتر) قرار داده و نتیجه در عرض ۰/۵ و ۲ ساعت بررسی می گردید. تغییر رنگ از زرد به قرمز ارغوانی به عنوان مثبت و در غیر این صورت منفی تلقی می شد.

هیستولوژی: یک یا دو نمونه بیوپسی مخاط معده، در فرمالین ۱۰ درصد قرار گرفت و به آزمایشگاه ارسال گردید. پس از قالب گیری و تهیه برشهایی با ضخامت ۵ میکرون، وجود باکتری با رنگ آمیزی گیمسا و نوع ضایعه از نظر هیستولوژی با روش

آلودگی به باکتری بر حسب نوع تشخیص آندوسکوپی و پاتولوژی در جداول (۱) تا (۳) بیان شده اند.

نمونه ها در سن $8 \pm 46/3$ سال و دامنه مسنی آنها ۱۶ تا ۸۵ سال بود. نتایج هرکدم از آزمون های هلیکوباکتریلوری با استاندارد طلایی مناسب که روی ۸۵ بیمار انجام گرفته و همچنین فراوانی

جدول ۱- مقایسه روشهای مختلف تشخیص عفونت هلیکوباکتریلوری بر اساس استانداردهای طلایی کشت

ارزشها	sensitivity	Specificity	P.P.V	N.P.V	Accuracy
روشها					
هیستولوژی	۵۹/۴	۴۱/۶	۴۵/۸	۵۷/۱	۴۹/۴
اوره آز سریع	۹۴/۵۹	۵۰	۵۹/۳	۹۲/۳	۶۹/۴
الیزا	۸۶/۴۸	۲۵	۴۱	۷۰/۵	۵۱/۷
هیستولوژی + اوره آز سریع	۵۶/۷	۵۰	۴۶/۶	۶۰	۵۲/۹
هیستولوژی + اوره آز	۵۶/۷	۵۰	۴۶/۶	۶۰	۵۲/۹
اوره آز سریع + الیزا	۸۳/۷	۵۸/۳	۶۰/۷	۸۲/۳	۶۹/۴

جدول ۲- مقایسه روشهای مختلف تشخیص عفونت هلیکوباکتریلوری بر اساس استانداردهای هیستولوژی توام با اوره آز سریع

ارزشها	sensitivity	Specificity	P.P.V	N.P.V	Accuracy
روشها					
کشت	۴۶/۶	۶۰	۵۶/۷	۵۰	۵۲/۹
هیستولوژی	۱۰۰	۸۷/۵	۹۰	۱۰۰	۹۴/۱
اوره آز سریع	۱۰۰	۶۵	۷۶/۲	۱۰۰	۹۵/۳
الیزا	۸۸	۳۰	۵۸/۸	۷۰/۵	۷۲/۹
هیستولوژی + الیزا	۸۸/۸	۸۷/۵	۸۸/۸	۸۷/۵	۸۸/۲
اوره آز سریع + الیزا	۸۸/۸	۷۲/۵	۷۸/۴	۸۵/۳	۸۱/۱

جدول ۳- فراوانی آلودگی به هلیکوباکتر پیلوری بر حسب نوع تشخیص آندوسکوپی و پاتولوژی بر اساس استاندارد طلایی کشت مثبت و یا هیستولوژی توام با اوره آز سریع

نوع تشخیص	موارد	مثبت (%)	منفی (%)	جمع (%)
دلونیت	۳۶	۳۲	۶۸	(۱۰۰)
دیس پیسی غیر زخمی	۶	۵	۱۱	(۱۰۰)
دیس پیسی	۱۱	۱۱	۲۲	(۱۰۰)
آدنوکارسینوما و متاپلازی روده ای	۱۰	۹	۱۹	(۱۰۰)
انواع گاستریت	۵۵	۳۰	۸۵	(۱۰۰)
طیسی	۵	۱۸	۲۳	(۱۰۰)

بحث

این تحقیق نشان داد که بر اساس استاندارد طلایی کشت، ارزش تشخیصی هر یک از آزمونهای

مختلف متفاوت است. تست اوره آز سریع با ۹۴/۵ درصد حساسیت بالاترین ارزش را دارد و لسی ویژگی آن ۵۰ درصد می باشد و NPV و PPV آن به ترتیب ۵۹/۳ و ۹۲/۳ درصد هستند، آزمون الیزا با کمترین ویژگی یعنی ۲۵ درصد با NPV و PPV به ترتیب ۴۱ درصد و ۷۷/۵ درصد، از ارزش تشخیصی کمتری برخوردار است. سایر روشهایی که در جدول (۱) آمده است، نیز معیار قابل قبولی را جهت تشخیص این باکتری بر اساس استاندارد طلایی کشت ارائه نمی دهند. بر اساس استاندارد طلایی هیستولوژی توام با اوره آز سریع نیز حساسیت و ویژگی الیزا به ترتیب ۸۸ درصد و ۳۰ درصد می باشد. در مطالعه خسرونی و ولایی،

نشان می دهد که بر اساس استاندارد طلایی کشت، این آزمون از حساسیت و ویژگی بسیار پایینی برخوردار است ولی بر اساس استاندارد طلایی هیستولوژی توام با اوره از سریع، معیارهای قابل قبولی ارائه می دهد. در سایر مطالعات نیز حساسیت و ویژگی این تست ۹۸ و ۹۸ درصد (۱۱) و ۷۲/۲ و ۱۰۰ درصد (۱۴) ذکر شده است. به نظر می رسد که این روش از اهمیت و دقت بیشتری برخوردار است. این روش می تواند در مطالعات تشخیصی مورد تاکید بیشتری قرار گیرد. مقایسه روش کشت با استاندارد طلایی هیستولوژی توام با اوره از نیز در جدول (۲) بیانگر آن است که حساسیت و ویژگی و ارزش اخباری این روش پایین می باشد. در مطالعات دیگر، حساسیت این روش ۷۵ درصد ذکر شده است (۱۴). در سایر مطالعات نیز این روش به دلیل حساسیت پایین توصیه نمی گردد. این مساله ناشی از ویژگی پراکنده باکتری در معده که ممکن است با بیوپسی همراه نگردد و همچنین مشکل بودن کشت آن می باشد. هزینه گران کشت، حساسیت پایین و وقت گیر بودن آن باعث شده که این روش جهت کارهای درمانی توصیه نگردد ولی جهت آنتی بیوگرام همچنان روش طلایی محسوب می شود. ادغام یک روش تهاجمی هیستولوژی و یا اوره از سریع با الیزا آن چنانکه در جداول (۱) و (۲) آمده است، نشان می دهد که انجام الیزا تأثیری در بالا بردن قدرت تشخیصی این روشها ندارد و حتی باعث ایجاد نتایج متناقض می شود. هرچند در سایر مطالعات در مورد اهمیت این روش و حساسیت و ویژگی آنها معیاری ذکر نگردیده است ولی به نظر می رسد در کشور ما حتی روش الیزا همراه با روشهای تهاجمی نمی تواند در تشخیص عفونت

درصد می باشد. در مطالعه خسرونیا و ولایی، حساسیت و ویژگی روش الیزا به ترتیب ۹۷ درصد و ۱۷/۳ درصد با $NPV = ۰.۷۵$ و $PPV = ۰.۶۹$ ذکر شده است (۱۳). این نتایج مشابه یافته های حاصل تحقیق می باشد اما در سایر مطالعات دیگر حساسیت و ویژگی این آزمون را ۹۵ درصد و ۹۵ درصد (۱۱) و ۷۵ درصد (۱۴) ذکر کرده اند. این نتایج نشان می دهد روش الیزا با کیت های تجارتي دارای ویژگی بسیار پایینی است و در ایران کارایی ندارد. این پدیده احتمالاً ناشی از آلودگی های بسیار وسیع و بدون علامت است که یا منجر به بهبودی شده و یا در جریان است. در نتیجه، در چنین مواردی آزمون ارزش خود را از دست می دهد. بررسی نتایج حاصل بر اساس استاندارد طلایی کشت نشان می دهد که علیرغم حساسیت بالای اوره از سریع سریع، ویژگی آن پایین است (جدول ۱). این ویژگی پایین نیز وقتی استاندارد طلایی هیستولوژی توام با اوره از سریع باشد نیز دیده می شود (جدول ۲). در مطالعات متعدد حساسیت این آزمون ۱۰۰ - ۷۰ درصد ذکر شده است (۱۵). در سایر مطالعات نیز حساسیت و ویژگی را بالای ۹۰ درصد گزارش کرده اند (۱۱). در بعضی مطالعات نیز حساسیت ۶۸ درصد و ویژگی ۱۰۰ درصد ذکر شده است (۱۴). این اختلاف ها ممکن است ناشی از مسایل مختلفی مثل مهارت در نمونه گیری انتخاب یک استاندارد طلایی متفاوت، ویژگی patchy فرم باکتری در معده و یا وجود باکتری به صورت ساپروفیت در معده و عدم قدرت تهاجم آن باشد. به این ترتیب قدرت تشخیص این آزمون جای بحث و تحقیق داشته و اهمیت آن با شک و تردید همراه می باشد. بررسی روش هیستولوژیست در جداول (۱) و (۲)

سرولوژی و ملکولی اقدام می گردد و یا روشهای دیگر غیر تهاجمی مطرح ومورد تحقیق و بر روی قرار گیرند .

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از زحمات همکاران ارجمند جناب آقای دکتر محمد علی متولی ، آقای محمد پوربابایی ، آقای غلامعباس موسوی و دکتر غلامرضا والی و سایر همکاران بخش آندوسکوپی ، پاتولوژی و گروه میکروب شناسی دانشگاه علوم پزشکی کاشان کمال تشکر و قدردانی به عمل می آید .

کمک کننده باشد . علاوه بر آلودگی های پنهان وجود سایر عفونتها که ممکن است واکنش متقاطع با باکتری مذکور داشته باشند را نباید از نظر دور داشت . نتیجه این که با یک نگاه کلی به نتایج حاصل و یافته های همکاران ، به نظر می رسد که روشهای آزمون اوره از سریع و هیستولوژی بهترین روشهای تهاجمی موجود از نظر اقتصادی و سادگی هستند ، همراهی این دو آزمون به عنوان استاندارد طلایی می تواند بسیار کارساز باشد و آزمایشهای سلولزی به تنهایی قادر به تشخیص قطعی بیماری و آلودگی هلیکوباکتر پیلوری در جامعه ما نمی باشد . توصیه می شود جهت پیشرفت وتوسعه روشهای

References:

- 1- Roda A, Piazza F. Development of chemiluminescent urease activity assay for Helicobacter pylori infection diagnosis in gastric mucosa biopsies Anal Biochem. 1998;264:47-52.
- 2- Enroth H, Kraaz W. Helicobacter Pylori strain types and risk of gastric cancer :a case – control study. Cancer Epidemiol Biomarkers Prev. 2000;vol2: 981-985.
- 3- Rijpkema S. Prospects for therapeutic Helicobacter Pylori Vaccines. J Med Microbiol. 1999;48:1-3.
- 4- Vaira D, Malfertheiner P. Diagnosis of Helicobacter Pylori infection with a new non-invasive antigen-based assay. Lancet. 1999; 354:30-33.
- 5- ECKM, Schmauber B. Malt-Type Lymphoma of the stomach in associated with Helicobacter Pylori strains expressing the cag A protein. Gastroenterology. 1997;112:1482-86.
- 6- Anttila Tl, Lehtinem T. Serological evidence of an association between Chlamydia infection and malignant Lymphoma. Br J Haematol. 1998;103;150-156.
- 7- Vaeran D, Holton J. New immunological assay for the diagnosis of Helicobacter Pylori infection. Gut. 1999;45(suppl1):123-127.
- 8- Cacciari E, Menegatti M. Helicobacter Pylori infection and cytotoxin antigen associated gene "A" status in shrt children. J Pediatr Endocrinol Metab. 1999; 12(2): 197-201.
- 9- Aragona P, Magazzu G. Presence of antibodies against Helicobacter Pylori and its heat-shock Protein 60 in the serum of patients with sjogren's syndrome. J Rheumatol. 1999;26:1306-1311.
- 10- Whicnup P, Danesh J. Prospective study of potentially virulent strains of Helicobacter Pylori and Coronary heart disease in middle-aged men. Circulation. 2000;101(14): 1647-1652.
- 11- Marshall B. Helicobacter Pylori. Am J Gastroenterol. 1994; 89(8):5116-5128.

- 12- Gur G, Boyaciglu S. the importance of increasing the number of gastric biopsies in the diagnosis of Helicobacter Pylori. Hepato-Gastrology. 1998;45: 2219-2223.
- ۱۳- خسرونیان ا. ولایی ن. قدرت آزمایش های سرولوژی در تشخیص هلیکوباکتر پیلوری. پژوهنده. ۱۳۷۷؛ ۲(۸): ۶۵-۶۹.
- 14- Mcnamara D, Whelan H. HPSA : assessment of a new non-invasive diagnostic assay for Helicobacter Pylori infection in an Irish Population. Ir Med. Sci. 1999;168(2):111-113.
- ۱۵- فتاحی ا. میر مهدوی ف. مقایسه تست های مختلف تشخیصی هلیکوباکتر پیلوری از طریق اندوسکوپی. مجله دانشگاه علوم پزشکی تبریز. ۱۳۷۵؛ ۳۲: ۷۹-۷۵.